

KAZALIŠTE

Iskustveno i domišljeno

Andry Beyeler, *Krava Ružica*, u redateljstvu Ivice Šimića, *Mala scena*, Zagreb, 2009.; predstava obilježava 20 godina djelatnosti ovoga kazališta

Mala scena, dakle, djeliže već dvadeset godina! Kao prvo domaće privatno kazalište za djecu, *Mala scena* je vidno pridonijela bogatstvu i raznolikosti zagrebačkoga kazališta za djecu i mlade. Baveći se pretežito suvremenim dječjim temama, ovo je kazalište u svojem području dječovanja bitno unaprijedilo kazališni život u Hrvatskoj. Zasluzni su poglavito Ivica Šimić kao redatelj, a Vitomira Lončar kao proizvoditeljica niza uspjelih predstava.

Škola se oduvijek susretala s međuvršnjačkim nasiljem i to je tema ove predstave. Naše poslovično ovisničko ponašanje prema znatnijim i jačim sredinama dnevno siromaši naš, a bogati engleski jezik, pa se za djeće međunasilje nameće izraz *bully* ili *bullying*. Ovdje je *bully* krava, imenom Ružica, ali je povezivanje "idejno-tematske osnove" o nasilju na kojoj priča počiva i same priče zapravo nategnuto, a i bolje da je tako. Priča je tanka: krava je manje nasilna, a više

dosadna, premda dobranmjerna gnjavatorica. Prigovara svačemu i svakome, a osobito svinji pa je seljak otpremi zrakoplovom u Afriku. No, tamo se ne snalazi među žirafom, slonom i krokodilom pa je seljak vrati doma, konačno krava i prasica, sprijateljene, čavrljaju uz kavu, božemionprosti, baš kao da su prave - krava i prasica...

Dječju pozornost drže stvaralački detalji, iskustva puno i domišljeno redateljstvo. Jedina su pomagala rublje koje se suši na dvije-tri žice (pozornicu je vrlo uspjelo "oslikala" Dinka Jeričević), a od njega se, pomoću štipaljki, vrlo maštovito, oblikuju razne životinjske njuške (gradska djeca ionako ne znaju kako životinje izgledaju, osim iz slikovnica, pa je moj

stariji, kad je bio malen, vidjevši na selu svinju, viknuo "mama, ide lav"; lava je, naime, u slikovnicama već video, a svinju nikada!). Koristi se još ponešto, jaje i slično. Cijelu su predstavu, uza zamjetno prisutnu glazbu (Ivana Mazurkijević), odigrale dvije mlade glumice Ana Majhenić i Nera Stipićević, u nekoliko uloga pa i one pričalačke. Pokazale su, obje, vrstan talent. U osobnom dojmu, Majhenić mi se ukazala složenijom, više-značnijom u izrazu, ali tko zna što će Fortuna na to!? Možda je obratno?!

Premda je sama priča za nešto odraslige, ova vrlo uspješna predstava ipak je najprimjerenija predškolcima.

Stjepo MIJOVIĆ KOČAN